

REDACȚIA

Deák Ferencz-u. Nr. 8

ABONAMENTUL

Anstro-Ungaria:

un an 20 cor. pe 1/4

10 cor.; pe 1/2 de an

5 cor.; pe 1 lună 2 cor.

de Duminică pe an

4 coroane.

Pentru România și

grădinate pe an:

40 franci.

scripție nu se napofază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, Deák Ferencz-u. Nr. 8

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima

dată 14 bani; a doua oară

12 bani; a treia oară 8 b.,

de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Presa română.

În mijlocul indeferenței unora, a răutății altora și peste tot: față cu adversarii naturali ai neamului românesc, presa română are și îndeplinește un rol important. Ea veghiaza ca dușmanii să nu ne surprindă nepregătiți. Pe cei răi îi ceartă, pe cei buni îi înfațișează ca pildă de urmat.

Publicul însă, marele public, dela care ar trebui să pornească tot ce este bun și înălțător, nu spriginește întru totul presa română. O dovadă eclatantă despre aceasta sunt următoarele articule care au apărut de mai multe ori în fruntea foii „Unirea”, organ al metropoliei Blajului:

„Apropiindu-se finea anulul al treilea, rugăm călduros pe toți cetățenii patrii, să binevoiască a grăbi cu achiziția abonamentelor restante.

„De zece ani de zile ne nutrim cu speranța, că doară vor veni timpuri mai bune, când abonamentele vor veni să se plătească mai regulat și anticipative, însă nu se vede, pe zi ce merge ne desamăgim că mai mult. Abonenții noștri rămân și după ani în restanță, eară datorită tipăriturii și edării foii cresc în fiecare an în mod însemnat, așa încât să stăm în grea cumpănă, ca pe lângă jertfele morale și fizice făcute, să mai aducem și jertfe materiale întru susținerea acestei foii; — ori, să încetăm cu edarea ei, așteptând alte timpuri mai fericite.

„Deci, repetim cu insistință rugămintea dela început, și apelând la simțimentul de echitate al abonenților, așteptăm, ca fiește-care să-și facă datoria.

Cam aceleași lucruri le-ar pute să scrie la adresa cititorilor lor și „Telegraful Român”, „Biserica și Școala”, „Foaia Diecesană”, cari dacă conștient să apară, desigur numai cu jertfe mari, prestate de respectivele consisistate, mai apar.

Nu stăm mai bine nici cu ziarele cotidiene. Cine a intrat în presa română, și-a tras seamă, desigur, cu multe neajunsuri ce intimpină și cei răpășiți în giurul ziarelor noastre cotidiene sunt incontinuu puși la contribuție națională.

Toate acestea din cauza abonenților, dintre cari aproape jumătate, sunt de nepăsare revoltătoare. Nu plătesc regulat; când îi stringi să plătească se opără, renunță la abonament și sub pretextul de prețuri refușă ori-ce plată, așa că ziarele cotidiene ne mai putend să suporte avansurile ce au făcut, o să se simte a împresura pe cei încăpățânați în rău. Căci ce altă cale ai pute să găsești față cu niște indivizi pentru cari datoria națională este noțiune necunoscută? Și îndeosebi când păcatul acesta național a ajuns adevărată plagă, încât organ bisericesc ca „Unirea”, la care statele căruia stă un întreg aparat oficial, se simte îndemnat a veni în public cu o dojană și amenințare ca cele surprinse în avisul mai suscitată!

E crudă adevărat dojana din „Unirea”: clerul unei întregi metropolii să nu fie în stare a susține cum se cade o revistă bisericască? Și ce rușine mai mare i-s-ar pute întâmpla acestui cler, decât dacă din cauzele susarătate „Unirea” n'ar mai apărea! Fiecare preot român gr. catolic ar trebui să roșească de această rușine. Îndeosebi ar trebui să se ascundă cei cari citesc foii „streine”, o boală, care mai ales între preoții români gr. cat. bântue.

Dacă e o rușine că chiar ziarele noastre bisericesti o duc atât de greu, apoi starea ziarelor cotidiene politice poate să devină adevărat desastru național.

Trebue să înțeleagă adică ori-și care bun Român, că numai o presă bine spriginată poate să lupte cu succes și să se întrebe fie-cine; cum și cine ar mai întreține interesul, față de cele naționale, în obștea mare, dacă n'ar mai fi ziarele noastre cotidiene?

Eată de ce, acum că se termină anul și vine vremea când se reînnoiesc abonamentele, ne simțim datori să facem apel la marele public român să dea tot spigulul presei române, singura armă ce ni-a rămas întru a duce lupta pe terenul politic. Aceasta cu atât mai ales, cu cât apropiindu-se alegerile, ne găsim în pragul unei perioade de luptă când trebuie să ne strângem rândurile, ca să nu mai treacă și acest prilej fără ca cel puțin să ne întărim și organizăm în viața noastră de partid, dacă luptă decisivă n'am putea să dăm față cu adversarii de rassă ai neamului românesc.

Fejérváry se duce? Ministrul de honvezi e de câtă-va vreme foarte greu bolnav, așa că este împiedecat de a părăsi casa. Ziarele maghiare anunță că în cazul de a se reînșănătoșa chiar, Fejérváry nu va mai pute rămânea la postul său, din cauza virstei sale înaintate și a slăbiei ce e fi-rească la o așa virstă.

In privința urmașului său la departamentul honvezes circula două nume. In combinație a fost luat mai întâi generalul Jekelfalussy care actualmente servește în ministerul comun de război. In timpul din urmă însă se acreditează tot mai mult știrea, ca urmașul lui Fejérváry va fi generalul Bolla adlatul archiducelui Iosif.

Generalul Bolla e foarte puțin popular în cercurile ofiterezști, cunoscut fiind ca unul dintre cei mai severi comandați. Este tot-odată, după-cum spun ziarele maghiare, unul dintre cei mai capabili militari.

Pentru simplificarea administrației decurg deja desbateri la toate municipiile din țeară. In urma acestora, parerile ofiterezștilor administrativi vor fi trimise ministerului de interne, care apoi pe temeiul acestora va lucra în afacerea simplificării administrației cu concursul legislațiunii.

Legi sancționate. Foaia oficială în numărul de Duminică a publicat vr'o șapte proiecte de legi sancționate de Majestatea Sa. Intre acestea sunt: legea indemnității (budgetul statului pe cele dintăiu trei luni ale anului); legea despre canalele pentru udat; provisorul pactului cu Croația; articolul de lege despre construirea căii ferate vicinale Ruma-Klenak etc.

Parlamentul austriac va fi convocat pe ziua de 29 Ianuarie n. 1901. Guvernul va supune parlamentului un proiect de lege modificat pentru limbile din Boemia și Moravia. Se crede, că Schönererianii vor încerca a împiedeca prin obstrucție proiectul guvernului de-a trece la ordinea zilei înainte de statorirea limbii germane ca limbă mijlocitoare. In ori-ce caz trebile nu vor decurge așa de lin, cum le proiectează guvernul.

Corpurile legiuitoare române se vor închide la 15 Februarie viitor. Până atunci e vorba ca să se treacă toate proiectele de legi depuse și cari se vor mai depune pe birouri.

„Gheșeft” cu banul public.

Pe când din toate părțile țării resuna glasuri de desperare din cauza sărăciei, miseriei, ce bântuie poporul muncitor, pe atunci ministerul de comerț pregătește un proiect de lege pentru prelungirea subvenționării societății de navigațiune „Adria”, care în curgere de 20 de ani a primit deja o subvenție de 14 milioane coroane.

Prin ce a meritat numita societate subvenția, care votându-se și de rëndul acesta de parlament, se va ridica la suma totală de 21.600.000 coroane?

Ne-o spune „Alkatmany”, într'un articol publicat în numărul său din urmă, din care lăsăm să urmeze aci câte-va aprecieri, caracteristice pentru politica economico-financiară a ovreofilelor regime din țeara noastră.

Subvențiunea anuală de acum, care se ridică la 1.140.000 coroane, se întrebuintează nu pentru ridicarea marinei, nici pentru ridicarea comerțului sau a industriei ungare, ci pentru aceea, ca acționarii speculanți să câștige după acțiunea de 200 coroane 28 de coroane, ceea-ce însemnează 14%...

Subvenția formează tocmai 10% din averea Adriei; va să zică, și fără subvenție întreprinderea lucrează cu 4% profit curat, pe când excelenta societate austriacă Lloyd se mulțumește și cu 3%.

Subvenția, care formează partea leului din câștig (10%), după intențiile statului ar fi să se întrebuinteze pentru întocmirea de noi vapoare, pentru fondul de rezervă, pentru asigurări contra nenorocirilor și pentru pensiuni; dar m. on. „kazari” nu o fac aceasta, ci mai bucuos împart subvenția între sine.

Aceste comunicate ale ziarului „Alkotmány”, cum și altele anterioare, relative la această afacere, deși au produs senzație în cercurile politice, tot n'au avut darul de a face pe cei competenți să se miște pentru a pune capăt acestui scandalos abus de banul public. Care să fie cauza? Există o

causolitate, o explicație, pe care numitul ziar ne-o dă în următoarele:

Ce devine acea însemnată subvenție de stat? Cine îi vede folosul? Președintele „Adriei”, contele Szápány István? O, nu. Ori Burchard-Bélaváry Konrad, membru în casa magnaților, compatriotul (földi) lui Széll Kálmán, unul din vice-președinții „Adriei”? Ori membrii maghiari din direcție: Csetei Herzog Péter, Jokai Móric, Kilyényi Hugo, cons. minist., Kupecz Odön cons. min. și Lanczy Leo, Matlekovits Sándor, Rosenberg Gyula și contele Tiszá István, deputat dietal? De, cesti din urmă nu de geaba intră în colisiune cu legea incompatibilității. Sunt „economisti-politici” cu mult mai cumiști. Primesc și ei frumusețea din folosul subvenției celei grase; dar partea leului o ia acționarii principali al „Adriei” al doilea vice-președinte, Lederer Șandor...

Lângă domnul cavalier Lederer, e omul său, directorul executiv Kuranda Emil; acesta este un jidan din Viena, a cărui leafă anuală dela „Adria” se apropie de 100.000 coroane. D-l Kuranda este un director foarte specialist, se pricepe la marină ca găina la alfabet...

Eată o armonică întocmire, un sistem perfect asigurat pentru „gheșeft” cu banul public, pentru profit particular.

Numărătoarea poporațiunii.

Cu ziua de azi începe numărătoarea poporațiunii din întreaga monarhie; și va dura, după prevederi, zece zile, până să se termine.

Cu ocaziunea publicării listelor de recensământ am atras atențiunea poporului nostru asupra faptului, că acele liste sunt astfel întocmite, încât se ușurează și se favorizează înscrierile în sens favorabil sporiului maghiarismului, în contul — realității.

Ce altceva însemnează clausula dela întrebarea: „Care-ți este limba maternă?” clausula: „limba pe care o vorbești mai bucuos, este limba maternă?” decât o ușă deschisă pentru zeloșii conscriptori, de a falsifica, în „interesul” maghiarisării — „săvârșite”.

De aceea am atras de eu vreme atenția poporului nostru român, să fie cu băgare de seamă, ca agenții executori ai numărătoarei, slugitori ai „ideei”, să fie puși în imposibilitate de a-și înscrie altfel decât corespunde realității.

In basa legii de naționalități, toate neamurile din țeara noastră au dreptul să umplă rubricile listelor de conscripție în limba proprie; prin urmare în limba română să ne înscriem și să ne semnăm numele, caracterul ocupațiunea, etc.

Să nu pierdem din vedere, că eventualul spor ce s'ar constata prin actuala numărătoare, pentru elementul maghiar, ori-cât de siluit ar fi el, are să mărească temeritatea șovinistilor, cari vor vedea într-acesta un efect al politice de maghiarisare, o justificare a ei, și un imbold pentru a continua și mai cu violență pe calea apucată.

Ei între ei.

Bine a zis cine-a zis, că nu-i suiș fără coborîș. Dar' ca tocmai cu sine însuși să și o vază împlinită zisa aceasta. — n'ar fi crezut-o, poate, mai ales bătrânul general zdrobitor de naționalități, supra numit și „Gamef”. Cu toate astea însă, lucrul așa este. Apusu 'i-a și lui steana norocului. Căci e și ce s ris din curînt în curînt — „Magyarország” de Duminică (30 Decembrie n.), sub titlul: „Hupuri iubire”:

Așa se vede, că Tisza nu poate mistul amarul, ce i-s'a pricinuit cu privilegiul așa numitului său iubileu. El, în curs de decenii temutul politician, care, ca conducător de partid opozițional cu gura, ear' mai târziu, ca ministru-president, cu puterea sa, toate și pe toți 'i-a ținut sub terorismul său. — astăzi a devenit împins acolo, ca în adevăr în antișambă să și țină iubileul. Nici o pompă exterioară nici o manifestație, Baroul Podmaniczky (președintele clubului „liberal”) numai așa, trăgînd din țigară, 'i-a zis: „Dumnezeu să te trăiască, Kálmán!” și bătîndu-l pe umăr, Örley și Gajári Géza atîta 'i-au zis: „Serus, Kálmán!” Asta e toată manifestația. Un om, care-și vede înmormîntarea proprie! Un sfișit trist pentru acela, care-și aroga sie-și, ca până în ziua morții, și cu membrele invalide, cu drept exclusiv să dispună asupra majorității parlamentului și asupra sorții țării. El a crezut, că și după moarte va fi împaiat și, ca odinioară cadavrul împăratului Soliman, va fi arătat lumii, pentru-ca și atunci să înspăimînte pe dușmani și să picure speranță în „aderenți”. De-odată însă s'a prăbușit și încă în viață — s'a sfișit cu puterea cea mare și arogantă; el este expus în antișambă, ca un lucru de prisos, ca o bucată de mobilă scoasă din modă, pe care și ceata de slugi se rușinează să s'așeze.

„Fiul său însă își ridică capul și se prepară de marele revanș...”

Spunînd aci, că și fiul Tisza István, întocmai ca și tatăl său, ca să-și ajungă scopuri e de mîrire chochetenză și cu cel din Viena, — „Magyarország” continuă:

„... La aparență, el și cu guvernul, dar' la spatele acestuia e gata să și lîmbie serviciile și Viena. Eu, Tisza István, sunt politicianul, care e în măsură să mențină „neschimbate” în tot chipul și între ori-ce împregiurări afacerile comune; car', în interesul asigurării scopului, e gata să comită totul, dacă Széll sau altul s'ar îndărătorii. Poftiți, conțați la mine eu vă aș-

Din jurnalul unui călător siberian.

(Continuare.)

5. „Stîrpișorul.”

Vasile Ivanovici trase cu urechea. — la stați! — zise el — aud sunete de clopoșel; se vede că vine Proskurov. La rostirea acestui nume Vasile Ivanovici își recăpătă ear cheful. Se apropie repede de fereaștră.

— Tocmai, el este. Vine „stîrpișorul” nostru. Ia'n priviți mă rog, nu e caraghios, ha, ha, ha!... Totdeauna umbli așa — cât de precis!

Mă apropiat și eu de fereaștră. Sunetul clopoșelilor se apropia iute, dar la început se vedea numai un nor de praf, care părea a eși din pădure și a se apropia de stație. Dar eată, colo unde drumul, la poalele dealului, face o cărnitură spre stație, zărim îndată trăsura.

Trei cai de poștă duceau iute o trăsura ușoară; de sub copitele lor se ridica de pe drum praf în norul deșt, dar vizitiul îi gonja mereu mai tare. La spatele vizitiului vedeam o persoană cu șapca de uniformă cu cocordă și cu un palton civil. Deșt pe drumul cel rău trăsura era hurducată și scuturată, omul dintr'însa nu băga

tept; numai puterea să mi-o dați odată în mână.— Politicianul se privea unul pe altul și răspunsul e foarte scurt; e aproape unisono: Pfui! Pfui!

Semnificativ e, în același timp, și discuția aprinsă, ce s'a petrecut în ședința congregației comitatului Bichș, ținută Sâmbăta trecută în Bichș-Giula, asupra chestiei de a felicita pe Tisza Kálmán din incidentul iubileului său de 70 ani.

Prin referentul său Varság Béla, comisiunea permanentă a congregației a propus felicitarea „generalului”, mot vînd, că afacerea n'are colorit politic. Atât propunerea, cât și mai ales motivarea ei înșă a scos din țîșit pe Kossuthiștii din congregație. Prin bisuitul lor, Dr. Berényi Armin, avocat jidan, membru kossuthiștii au arătat, că prin propunerea și motivarea comisiiei se țintește susținerea nimbului Tisza; au caracterizat spiritul și efectele rele ale erei Tisza asupra comitatului. Ar fi timpul deja — a zis oratorul Kossuthiștilor (supărat, poate Jidanul, că până acum nu s'a putut și el „îndulci” în rînd cu cel apropiat de oala cu carne), — ca spiritele să se emancipeze odată de sub presia acestui sistem. Dacă Tisza ca om privat e sîrbătorit — zice — asta e indiferent pentru congregația comitatului, și acest punct de vedere a fost aprobat de mare parte a membrilor.

La întreprinerea stăruitoare a fișpanului, cu chiu cu vai totuși a rămas, ca Tisza să fie felicitat.

Nu prea se poate însă felicita de asemenea felicitare — nici bătrînul iubilant însuși. Asta, de altfel, e treaba lor, Tisza-iștii și ne-tisza-iștii.

Noi am reproduș însă cele de mai sus, numai ca să arătăm, că azi și majoritatea Ungurilor înșiși s'au convins și dovedesc, că multă dreptate am avut și avem noi Românii, combătînd și veștejind de atîta amar de vreme sistemul nefast al politicii Tisza-iștilor pentru interesele mari ale patriei comune.

Din România.

Banca Națională și guvernul. Tratatul dintre guvern și Banca Națională s'au terminat spre mulțumirea tuturor.

Conciliul general al Băncii Naționale a aprobat bazele convențiunii, prin care statul își cedează partea sa de asociat pe preț de 14.800.000 lei, ceea ce revine la 1850 lei de acțiune.

asta în seamă. Stînd în picioare, răz mat de capra trăsurei, el se uita pe drum înainte și făcea observații vizitiului uitându-se din când în când la ceas.

Vasile Ivanovici rîdea în tot timpul în care troica se apropia; când înșe aceasta se opri dinaintea casei, el se și așezase pe canapea și și fu în toată liniștea țigara, ca și când nimic nu s'ar fi întîmplat.

Câte-va secunde se auzi în casă numai sforăitul cailor osteniți. Deodată ușa se deschise și noul sosit năvăli în casă. Era un om ca de vr'o treizeci și cinci de ani, nu prea înalt și cu un cap neobișnuit de mare. Fața l'atâ și cu umerii obrazilor eșiți, cu sprîncenele drepte, cu nasul cam resfrînt în sus cu buzele subțiri, era aproape drept unghiulară și arăta energie. Ochii mari, verzi aveau privirea scrutătoare și pătrunzătoare. În genere, fizionomia lui Proskurov arăta dela prima vedere o seriozitate deosebită. Barbetele regulate funcționărești, care încadrau obrazul rași ca în palmă oare-care grabă în mișcări ștergeau înșe curînd prima impresie și aveau un efect aproape caraghios, impresie care mai era întărită de contrastele ce se iviau în fi gura întregă.

Proskurov se opri o clipă în prag, aruncă apoi o privire în jurul său și, când zări pe Vasile Ivanovici, se îndreptă îndată

Condițiunile din convențiune sunt următoarele:

a) Acțiunile cumpără partea statului pe preț de 14.800.000 lei.

b) Privilegiul Băncii Naționale se prelungește cu 8 ani, adică dela 1912—1920.

c) Participarea statului asupra beneficiului Băncii se urcă dela 20 la sută la 30 la sută cu începere dela 1912 înainte.

Un mio răspuns.

Suntem rugați să publicăm următoarele:

Biroul central al neamurilor, orbit de patimi, publică tot felul de infamii, insulte și neadveruri parte în ziarele române, care stau la dispoziție, parte în cele maghiare. Acest birou, ca să amăgească publicul, unele corespondențe le datează din provincie. Astfel într'o corespondență dată din Șiria și apărută în „Gazeta Transilvaniei” este atacat fără nici un temei profesorul seminarial Ioan Petranu pentru că ven Consistoriu l'a numit pe D sa director la școala super. de feteșe, ear nu pe d-l Ceantea — care s'a bătut cu „halba” în birt la cărți — sau pe cutare altă odraslă a neamurilor. Că corespondența în chestie nu e scrisă de oare-cine din Șiria, ci de biroul central, dovedește următoarea declarație:

„Subscrișiți prin aceasta declarăm solemn, că n'avem cunoștință despre corespondența cu datul Șiria 5 Septembrie 1900, care a apărut în „Gazeta Transilvaniei” din 1/14 Septembrie 1900 și se referă la persoana domnului profesor din Arad, Ioan Petranu. Șiria la 27 Septembrie 1900. Georgiu Popoviciu, m. p. protopopul Șiriei. Vasilie Popoviciu, m. p. paroh gr. or. rom. Dr. Iacob Hotăran, m. p. avocat. Ștefan Antonescu, m. p. proprietar. Alexiu Dobos, m. p. învățător. Ioan Huiu, m. p. învățător. Sam. Crișanu, m. p. învățător. Nicolae Lăzărescu, m. p. Dimitrie Grecu, m. p. primar. Ioan Bogdan, m. p. învățător.”

Cu acest birou central al neamurilor, al carui principiu e: calomniare audacter, și care nu se rușinează a publica mai ales în organul neamurilor, „Controla” și în ziarele maghiare atâtea infamii și insulte la adresa celor mai distinși fi ai dieceșei, amicii noștri nu pot sta de vorbă.

Un lucru ar trebui să știe neamurile: Fiil acestei dieceșe s'au trezit din somn și acum, după ce au scăpat de jugul fanariștilor dieceșei noastre, respiră mai liber.

De când D zeu ni-a dăruit ca Episcop pe bărbatul doririlor, s'a început epoca de purificare și regenerare.

Toate sbuciumările neamurilor de a-și forma partid în dieceșă și de a provoca între frași neînțelegeri și desbinări, vor rămâne zadarnice. Epoca nefastă a „neamurilor” în dieceșea noastră s'a sfișit pentru totdeauna.

spre dînsul:

— Bunul meu domn Vasile Ivanovici! Iubite prietene, pentru Dumnezeu! dă mi ca! cât poți de curînd.

Vasile Ivanovici rămase liniștit la locul său și răspuse cu o nep sare diplomatică:

— Nu pot. La cai de poștă nici n'ai drept și caii statului trebuie să-i opresc pentru asesor, care trebuie să sosească îndată.

Proskurov rămase o clipă tulenmit de uimire! pe urmă răspuse cu violență:

— Ce tot vorbești? Eu am sosit doar înainte! — Nu, zău! dă-mi voe, asta e... dar mai întăiu de toate trebuie să și spun, că te înșeli în privința cailor de poștă; în ori ce caz eu am puterea de a mă sluji de dînsiș, afară de asta am și după lege drept la asta.

Vasile Ivanovici rise în gura mare.

— Să te ia naiba!... Glumești mereu, când eu n'am vreme! — strigă Proskurov supărat, care, se vede, nu pentru întăia oară cădea în cursa asta. — Curînd, pentru Dumnezeu! am aici afaceri importante.

— Știu, s'a întîmplat un omor.

— Dar de unde știi asta? — zise Proskurov inferbîntându-se ear.

— De unde? Dela asesor, care e de mult la fața locului! — îl cicăli Vasile Ivanovici.

ȘOAPTE

Din confesiuni...

... Când îi va spune Lui vorbele amare: „M'am îndrăgostit de cineva, care pe alta iubeste, nu pe mine”... mă va înțelege el oare? Sărmanul, cum să înțeleagă, când așa ușor e de priceput!

Și mi-se pare, ca și când demult te iubii pe celalalt...

Fără să-mi dau seamă, am comparat pe cavalerul meu blond, cu acel chip serios, bun și palid...

Ochii lui albaștri, frumoși ca niș'e mărgărite, îmi păreau aproape ca niște jucării colorate, față cu amintirea acelor ochi negri, puternici, a căror privire poruncitoare, cu nobila putere a energiei a umilit, a cucerit, inima mea...

Și acela nu pe mine, ci pe alta iubeste... Doamne, Doamne...!

Femeș.

Noutăți

Arad, 1 Ianuarie n. 1900.

Principii României pentru sâraci. Altețele Lor regale prințul și princessa României au hotărît a împărți pe fiecare zi la palatul din Cotroceni mîncare la câte 50 de sâraci ai orașului București. Această faptă frumoasă e laudată cu drept cuvînt de presa română din regat și de toată suflarea românească.

Numiri la honvezime. Dintre voluntarii români au fost numiți la honvezime în gradul de cadeți în rezervă d-nii: Alexiu Babescu și Atanasiu Fileriu.

„Masa studenților” din Brad. Nișă serie, că s'au mai înscris următorii domni: membri la înființarea Reuniune a tinerimii. „Masa studenților” din Brad: Preacuviosul Sa dl archimandrit arhiep. Dr. Ilarion Fugăreanu, din Sibiu, ca membru pe viață; On. domn Dr. Aurel Novac, adv. în Biserica-albă, ca membru pe viață cu taxa de 20 cor.; On. dn I. Fușcaru din Brașov, ca membru ajutor cu 5 (cinci) coroane; On. dn Axente Moșoiu, notar în Brașov, ca membru ordinar cu 1 (una) coroană; Parșimonia* inst. de credit și economii ca membru ajutor cu 5 (cinci) cor., și dl Ioan Runclean, preot în tractul Branului a contribuit 2 (două) coroane. Pentru sprigușul

— Eacă vorba! ear trîncănești. Acelaș habar n'are încă, pe când omorul, adică cel bînuit de omor e, ca să zic așa, întreprinșurile mele. O să fie o istorie nostimă, prietene! Ve! vedea cum îi voi pune pe foc pe toți!

— Ha, na, na! Ia vezi să nu te pînștăieș pe d-ta pe foc!

Proskurov trase de odată cu urechea. În curte se auziau clopoșel.

— Vasile Ivanovici — întrebă el liniștit — trăsura aceea e de sigur pentru mine?

Apucase pe șeful de stație de mîncare și în același timp arăta cu ochii spre mine.

— Da, da, pentru d-ta! Dar ce s'ar mai întîmplat?

— Un omor. Vasile Ivanovici, ear omor! Și ce omor — cu toate semnele, banda aceea, cunoscută nouș tuturor, amestecată în el. Am pentru cazul acesta un fir conducător... Dacă nu mă înșel, ea va putea afla și p'acel câte ce va. Curînd pentru Dumnezeu, îngrijește-mi de cai!

După: Vladimir Korolenko

(Va urma).

material față de marea instituție, creșcă atât Preacuvioșia Sa, cât și cea a m. o. doi și „Parsimonia” cea mai călăuzită mulțumită, mai mult aibă mulțumită intereră a sufletului pentru jertfele puse altarul culturii noastre morale-naționale. Numele tinerimei:

Vasile Boneu, profesor.

Epidemie în școală. Se anunță din Oradea (în comitatul Aradului), că școlile acolo au fost închise pe timp nehotărât din cauza că între școlari s'a ivit în chip epidemic boala de vârsat (bubab).

Concertul tinerimei din Oradea-mare. Tinerimea română din Oradea Mare aranjează un concert și teatru împreună cu dansul în sala de la Januarie st. n. 1901 în sala cea mare a hotelului „Arborele verde”, pentru ajutoarea studenților lipsiți și augmentarea fondului tinerimei române din loc, la care invită și ambele aranjierilor comitetul executiv: Alexandru Muntean, președinte; Demetriu Manu, vice președinte; Augustin Gitta, maior; Aurel Crișan, notar; Eugen Feier, casier; Ioan Cosma, secretar; Augustin Ciurdar, controlor. Inceputul la 7 1/2 oare seara. Preț de intrare pentru persoană 4 cor., pentru familie 10 cor. Suprasolviile generoase se primesc cu mulțumită la adresa casașii lui Eugen Feier (Nagy Sándor-utca 286) și se vor cuita pe calea publicității. Până se va juca „Călușorul” și „Bănuța”.

O moștenire de milioane guvernului austriac. Se anunță din Viena, că milionarul baron Dr. Carol Keinell, mare proprietar și industriaș, răposat în 1899 în Trieste, lăsată averea sa de mai multe milioane guvernului austriac cu destinație pentru scopuri culturale și de binefacere. Cea mai mare parte din marea avere, se zice, se împărțit institutelor științifice și filantropice.

Filerii Sfântului Petru. După cum raportează foile Vaticanului, fondul filerilor Sfântului Petru s'a sporit în anul sfânt expirând cu suma de: 10 milioane lire. Afară de aceasta, papa a mai primit în curgerea acestui an sumedenie de alte daruri prețioase, a căror valoare asemenea se urcă la suma de mai multe milioane.

Krüger cetățean de onoare al Chișinăului. Senatul orășenesc din Chiev a decis să aleagă pe presidential Krüger al Transilvaniei cetățean de onoare. Fiind Chievul unul din acele orașe rusești, în care se face mai multă politică, hotărârea aceasta orășului e de mare însemnătate pentru asigurarea evenimentelor în Sudul-Africel.

Foile turcească în Budapesta. Adecă turcească într-o atâta, că ea va avea să se ocupe pentru interesele reformelor puse la cale de Turcii tineri din imperiul otoman. În apărare însă în limbile: maghiară, franceză și engleză și o va porni un anume profesor Sessler, mare proprietar austriac, care se stabilește în Ungaria anume pentru acest scop. La editarea foil va fi spriguit de frunteaș al partidului Turcilor-tineri. Reprezinătorul baron Sessler este căpitan de armată ungar și are nume de mare prieten Turcilor, căror li-a făcut mari servicii. Tesalia cu privilegiul tulburărilor de acolo. Știrea o spun foile patriotice din Budapesta, și noi li-o credem, căci e vorba de frați de-al lor.

Conte ucigaș. În Nizza s'a petrecut în zilele acestea o sângeroasă dramă familiară. Contele Jules Bernovilly de câta va vreme s'a despărțit de soța contesă, pentru că s'a juba pe altul mai mult decât pe soțul său. Contele declarase în mai multe ocazii, că o va ucide, neputând suferi faptul, că ea s'a fi a altuia. Zilele trecute s'a gândit-o la stradă și a tras asupra ei de sus, răbind-o astfel, că în scurtă vreme contesa a murit. Contele ucigaș s'a presintat însuși la poliție, dovedind deșvărită că s'a suțefectă.

Casarmă jăfăită. Se anunță din Alba-Iulia (Székeshérvár), că ieri noapte fapătorii necunoscuți au jăfuit casarma de cazarmă de-acolo. Au năvălit adecă în cantinaria casarmei, au spart cassa Wertheimer și au furat dintr'însa: 12.000 coroane în gata, un libel de depunerii în valoare de 8.000 coroane, mai multe hărți de valoare și alte obiecte prețioase mai mărunte. S'a pornit aspră cercetare.

Băieși canibali. Din Breslau se anunță o crimă înfiorătoare. În mina „regina Elisa” mai mulți băieși au vârsat cu petrol pe un tovarăș al lor anume Mastura, pe când acesta dormea, și apoi l-au dat foc. Nenorocitul a ars de viu, prefăcându-se în cenușă. Criminalii făptuitori au fost arestați.

Un năcaz al Seghedinenilor. Din Seghedin se anunță, că mai mulți părinți de acolo, tătâni și mame, de un timp încoace sunt neliniștiți de-un mare năcaz. Și acest năcaz e, că școala superioară de fete a fost clădită în apropiere de școala băieților și că tot în apropiere vor acum să zidească și gimnaziul de stat. — Nu se știe însă anume, sunt oare părinții de fete ori cei cu băieți mai îngrijorați de acest mare inconvenient? Dacă acum tot în Seghedin și tot „în apropiere de fete” se va înființa și a treia universitate dorită, atunci sigur că năcazul va deveni mult mai mare și pentru unii și pentru alții din părinții îngrijorați.

N'ai ce face; bagseama trebuie să fie picături „amare” în ori ce dulcețăș.

Câți Mohamedani sunt pe lume? Sultatul turcesc și guvernul său au dat au demult un ordin, ca să se afle, cât face numărul muritorilor cari azi se închină lui Mohamed în lumea întreagă. Numerotarea s'a făcut și, într-o cât pot fi crezute datele adunate din diferitele țări și continente, suma totală a Mohamedanilor de prezent ar face: 196.500.000. Suma aceasta se împarte astfel: în Turcia europeană sunt 18 milioane; în Asia-mică, Arabia, Beludjistan, în Persia și în cele două Indii: 99 milioane; în China 20 milioane; în Africa-nordică și nord-estică 36.500.000; ear' în celelalte țări și în insulele Australiel: 23 milioane. În urma acestor date, numărul Mohamedanilor e pe jumătate cât numărul locuitorilor Europei; cam a patra parte cât e populațiunea Asiei; cam de două ori atâția, câți locuitorii are Africa întreagă (nesocotin pe creștinii de-acolo) și cu 60 milioane sunt mai mulți decât întreagă populațiunea Americel.

Din dragoste la moarte. O copilă abia de 16 ani, din părinți fruntași din Düsseldorf, se îndrăgise foc în profesorul său. Ne mai putând să-și înecă în inimă ceea-ce simțea, — într-una din zile l'a spus o în scris profesorului său; dar scrisoarea, nenorocita scrisoare... mai întâiu a ajuns în mâinile părinților, și copila a fost aspru înfruntată pentru „păcatul” inimii. În durerea ei insuportabilă, tinerica amoroasă și-a curmat viața cu mâna proprie, în grădina părinților trăgându-și un glonț. — Bat-o focu dragostel!

Cea mai măreață clădire pe pământ este Tai-Mahal în Agra (India oștică). Tai-Mahal este un edificiu clădit din curată marmură albă, în al cărui păreși sunt înfipte sumedenie de petri scumpe. La clădirea acestui edificiu au lucrat 22.000 oameni în timp de 20 ani, și cu toate că foarte mult material al clădirii s'a dat gratuit și pentru muncă nimic nu s'a plătit, — totuși zidirea costat 80 de milioane coroane.

„Noua Revistă Română” pentru politică, literatură, știință și artă în Nr. 24, din 15 Decembrie 1900, volumul 1, are următorul sumar:

Cronica politică: Dr. Hurmuzescu: Universitățile noastre; P. Grecianu: Reforma impositului căilor de comunicație; N. Iorga: Turcia de astăzi.

Cronica economică: D. Gheorghiu: Asupra comerțului exterior al României. Literatură: P. V. Haneș: Alexandru Russo cel d'întâiu folklorist român. Jean Bart: Dintr'un jurnal de bord (fragment). Știință: C. D. Stătescu: Acetilena. Note și discuțiuni: N. Iorga: O rectificare. Mișcarea literară și științifică: Iuliu Dragomirescu: Poezii; V. Pădeanu: Cântece; Radu D. Rosetti: Păcate (piesă în trei acte); Const. V. Obedeanu: Grecii în țeara românească până la 1717; Emile G. Racovitză: La vie des animaux et des plantes dans l'antarctic. Supplementul I: Meținguri (răspuns d-lui Ioan Măgură) de C. Orănescu; Revista revistelor: (Antialcoolul, Albina, Bulet. dir. gen. a serv. Sanitar, Familia, Gazeta Săteanului, Literatura și arta română,

România masonică, Revista de drept și sociologie, Revista farmaciei, Revista economică, Școala și biserica; Prietini cu voce și fără voce (conferință ținută la Ateneu în ziua de 7 Decembrie) de B. P. Hasdeu; O protestare. Supplementul II: Tabla de materii a vol. I și II. — 1900.

Prețul unui exemplar (în toate țările Uniunii postale): 1 leu. Abonamentul pe un an: 24 lei.

Redacția și administrația: București, Pasagiul Român, 20.

CRONICĂ LITERARĂ.

— Friederich Hebbel, Inelul lui Ghigheș. Tragedie în 5 acte. Tradusă de G. Bogdan-Duică. București 1900. —

De când „Covorbirile literare” s'au reorganizat și s'au reluat caracterul de revistă importantă sub conducerea competentă a savantului istoric Ioan Bogdan, unul dintre cei mai ponderoși colaboratori literari ai acestei reviste este dl G. Bogdan-Duică. Lucrarea de mai sus este cea mai bună dovadă. A apărut în „Covorbiri” și a reapărut acum în broșură aparte.

Pe noi, cari atât de bine cunoaștem pe autorul acestei broșuri și în mijlocul cărora el până de curând își desfășură activitatea sa literară, purând mai ales prin o critică severă la locul lor pe mulți diletanți „poetici” și „istoriografi” dela noi, ne va interesa în special a-l cunoaște nisuițele și după ce ne-a părăsit.

Dl G. Bogdan-Duică este astăzi profesor de literatura germană la București.

În România se ramarcă în timpul din urmă o tendință destul de pronunțată pentru promovarea cunoștințelor de limba și literatura germană. Limba germană s'a introdus ca studiu obligator în școli. Durere înse că forțele didactice lipsesc, — înțeleg forțe speciale și specializate. Acel puțin profesori cari cunosc această limbă, și-au făcut din ea o meserie, scriind cărți didactice, în mare parte rele, al căror scop imediat nu este deșteptarea iubirei către o literatură așa de măreață și de binefacătoare culturii popoarelor moderne, cum este cea germană, ci cu totul alt-ceva.

Ei bine, peste întreaga această cohortă de furnisori și speculanți de cărți școlare germane, dl G. Bogdan-Duică se ridică la înălțime, prin cunoștințele sale temeinice, prin școala sa științifică-literară, ale cărei rezultate le vedem în produsele sale pe acest teren.

Studiile dsale despre Niebelungenlied, Grillparzer și despre Kotzebue, cele două dintâiu ca metod pedagogic, ear al treilea ca articol istoric-literar, ne încredințează pe deplin, că întâiu și unicul profesor serios de germanistică în România actualmente e dl G. Bogdan-Duică.

Dar nu despre aceste voim să vorbim acum. Le-am amintit numai ca o introducere la re-exiunile ce voim să facem asupra tragediei „Inelul lui Ghigheș” de Hebbel.

Christian Friedrich Hebel (1813—1863), pe care a-l fi introdus în literatura noastră prin dr. ma aceasta, e un merit excepțional, este unul dintre cei mai mari și mai geniali poeți dramatici ai Germanilor. În dramele lui e depusă o gândire profundă, psihologie complicată, tehnică rafinată, fără ca arta să sufere. Popularitatea lui la Germanii chiar anul acesta a ajuns la o culme neatinsă încă, prin reluarea (după 50 de ani!) a dramei lui istorice „Agnes Bernauer”, care pe scenele din Viena și Berlin a fost întâmpinată cu mult entuziasm.

„Inelul lui Ghigheș” este una dintre dramele lui cele din urmă din punct de vedere cronologic, dar cea dintâiu ca creație artistică. Subiectul e scos dintr'un basm al lui Herodot. Acolo se povestește, că regele Candaules din Lidia avea o soție frumoasă și integră ca o piestră de rouă, pe Rodope. Nimeni dintre bărbați afară

de regele însuși, n'o văzuse și nici n'avea voie să o vadă, după moravurile țării. Gelos însă de avuția sa, Candaules își arătă soția cea „frumoasă, goală, albă” (cum ar zice Ciubăr-Vodă al lui Alexandri) lui Ghigheș, un erou grec și amic al său. Rodope, vându-se pângărită de privirile lui Ghigheș, ceru acestuia, ca sau să se omoare pe sine sau să-l ucidă pe Candaules. Și Ghigheș omoară în luptă pe Candaules, și ia regatul Lidiei, ear' de soție pe frumoasa Rodope...

Motivul acesta din urmă din basmul lui Herodot îl regăsim și în baladele noastre populare, d. p. în „Păunașul codrilor” sau în „Vidra”, în cari se luptă doi voinici pentru o fată, ear' aceasta promise că va fi aceluia mai tare:

„Ba nu, nu, badiță frate,
Că veți lupta cu dreptate,
Și ori-care a birul,
Eu cu dînsul m'oi iubi!”

(Va urma).

Din public.

În nenorocirea ce am îndurat prin pierderea neîtatului meu soț, Dr. George Vuia, am fost mângăiată de mulțimea adreselor de condolență și a prietenilor, de cari a fost înconjurat sieriul scumpelor rămășițe pământești ale soțului meu.

Neputând să exprim în particular fiecărui sincera mea mulțumită și recunoștință, vin pe această cale a-l ruga să mă conșidere de vecinica lor deobligată.

Arad, 18/31 Decembrie.

Ved. Livia Vuia.

Ultime știri.

Răsboiul buro-englez.

Londra, 30 Decembrie. Lordul Kitchener depeșează, că tabăra engleză (dela Helveția), care se găsea în poziție întărită lângă linia ferată la Machadodrop-Lydenburg, — a fost eră (29 Dec.) ocupată de Buri. Dintre Englezi au căzut 58 oameni, morți și răniți, ear 200 înși au căzut prizonieri. Tot Kitchener raportează, că a plecat și el cu o trupă în urmărirea Burilor. Englezii vor acum să recucerească orașul Helveția prin trupe de ajutor din Belast.

Londra, 30 Decembrie. Supremul comandant englez Kitchener cu data de 29 Dec. raportează din Pretoria:

În Capland situația nu prea s'a schimbat. Dintre oștirile bure, cari au străbătut în Capland, cele dela ost s'au divizat în trupe mici, ear' cele dela vest înaintează mereu dela Deliley și Torcrof urmărind pe Englezi către Carnar. Generalul Clemens asemenea anunță, că pe drumul ce duce spre Rustenburg a întâmpinat mare rezistență din partea Burilor. Calea ferată, ce duce spre ost, în apropiere de Pan Buri au asvirlit-o în aer; pe drumul de fer dela Panger-ton ei au oprit trenul și l-au despoiat de tot conținutul. Armata lui White a sosit la Senekal.

Din China.

Londra, 30 Decembrie. Din Peking se raportează cu data de ieri: Chinezii au primit toate condițiile notei comun a reprezentanților străini și despre asta au trimis acestora prin delegații speciali o declarație formală, cu rugarea, ca pertractările de pace să le înceapă imediat și să sisteze ostilitățile.

Editor. Aurel Popovici Barclanu. Red: respuns: Ioan Russu Șirianu.

Invitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe al doilea semestru la

„TRIBUNA POPORULUI“

Cu condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, cari sunt cele următoare:

In Monarchie:

Pe un an Cor. 20.—
Pe 1/2 an 10.—
Pe 1/4 an 5.—
Pe o lună 2.—

Pentru România și străinătate:

Pe un an franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu cor. 4 pe an, având o întindere de 8 pagini, cele 4 pagini ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagini.

Domnii abonenți sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor pentru regulata expedare a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și anumit pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima lună.

Este în interesul dlor abonenți, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonenți vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fâșiile, în cari li-s'a trimis „Tribuna Poporului“ până acum.

Administrația

„TRIBUNEI POPORULUI“.

A apărut

Calendarul pe anul 1901

in editura Tipografiei Diecesane (Arad).

Material foarte variat cuprinzând:

literatură,
istorie,
afaceri bisericesti,
parte economică,
târgurile,
povești de tot felul
și 22 ilustrațiuni (chipuri).

Intre acestea: portretul P. S. Sale Episcopului Goldis. —

Dintre tablourile dela instalare, Prea Sfinții Episcopi Popea și Goldis pe pragul bisericii (imbăcați în ornate) 8 chipuri cu călăreții și mulțimea mare dela instalare; biserica rom. ort. din Oradea (2 chipuri: exteriorul și inconostaul bisericii!), Reședința episcopescă de vară din Arad-Gaiu.

— Toate pe hârtie fină, încât ori-care se va pute pune în ramă. —

Prețul calendarului va fi moderat, ca și cel mai sărac să și-l poată procura.

Celor cari vor desface din aceste calendare, se va da rabat. Se atrage atenția d-lor preoți și învățători.

Din public.

Inaugurare de stabiliment medical.

În nou arangeatul meu stabiliment medical, cu aparate usitate în cura naturală, se vor practica următoarele metode de le-cuire:

Cură de apă rece: sub conducere de specialiști exercitați în mănuierea tuturor aparatelor moderne, persoane aplicate până acum în sanatorii. 15 bilete 6 fl. 1 bilet 50 cr. (Clienții cu bilet de abonament nu vor plăti nici o taxă pentru îngrijirea medicală).

Baia electrică: pentru vindecarea reumatismului, podagrei, boalelor de nervi, audațiunii, boalelor de sânge, pentru vindecarea grăsimii, boalei de rinichi și anemiei. 15 bilete 15 fl., un bilet 1 fl. 20 cr. (Aci se cuprinde și cura de apă rece necesară). Cel cu boală de inimă o pot folosi fără pericol. Bolnavii neapți pentru această cură vor fi refuzați.

Băi maure: pentru boale femeiești anemie și reumatism. 15 bilete 15 fl., 1 bilet 1 fl. 20 cr.

Băi de pucioasă: pentru boale de inimă, nervoase și organice, inimă îngrăasă, vasele de sânge încropate, len-virea intestinelor, anemie, nervositate și boale de femei. 15 bilete 16 fl. 1 bilet 1 fl. 25 cr.

Băi de sare: pentru casuri mai puțin grele de boalele amintite la băile de pucioasă. 15 bilete 11 fl. 1 bilet 80 cr.

Băi de sare sulfuroase: pentru casurile mai grave de boale amintite la băile de pucioasă. 15 bilete 18 fl. 1 bilet 1 fl. 40 cr. (Băile sulfuroase vor putea fi urmate numai de la 20 luna curentă).

Băi electrice. Băi feradice și galvanice: pentru nervositate, slăbire de nervi, ipocondrie, isterie, tremurat de bătrâneț, vitustanță, și lecuirea morfinismului. 15 bilete 15 fl. 1 bilet 1 fl. 20 cr.

Inhalajii: în cameră de inhalajii contra boalelor de gât și de plămâni. 15 bilete 9 fl., 1 bilet 75 cr.

Gimnastica svedeză pentru copii, contra îngustimei pieptului, boalei de cord și cocoase; pentru grăsimia cordului, boale de intestine și ficat, boale de inimă organice și slăbire generală. Taxa lunară dela 10 fl. în sus, după gravitatea cazului.

Masaje și electromasaje: 1 bilet 50 cr. respective 1 fl., fie-care bolnav poate fi tratat după indicațiunile medicului său sau ale mele. Ori-ce făptuire se întâmplă sub personala mea supraveghere.

Stabilimentul e deschis dela orele 6 dimineața până la 7 seara; ordinațiunii dim. orele 8—9, d. am. 2—4.

Dr. HECHT,

Arad, Strada Zrinyi (fostă Sziget) No. 3.
(Intrare în stradă vis-à-vis de Teatrul,
între prăvăliile Maresch și Szabó).
Telefon 270.

Tipografia
„Tribuna Poporului“
aranzată fiind cu material nou
primește spre executare:
Tipărituri Carti, Ori-ce
de bancă, Broșuri, tipărituri.
Invitări Anunturi fu-
la nunta, nebrale, etc.
Cele mai
moderate preturi!!

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“
următoarele opuri:

	coroana	fleri
1) „Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a școalelor populare, de Damaschin Medre, învățător; aprobat de Consistor ilustrată cu charți geografice — — — — —	—	70
2) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cauze administrative. Prețul — — — — —	—	1
3) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, — — — — —	—	2
4) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, — — — — —	—	80
5) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, — — — — —	—	2
6) „Principiile politicii“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu — — — — —	—	4
7) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. — — — — —	—	2.50
8) „Răsboiul pentru neatârnată“ de George Coșbuc. — — — — —	—	1.20
9) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secu-a născ. Truția — — — — —	—	1
10) „Vieritul“ — de Petru Vancu, — — — — —	—	1
11) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. — — — — —	—	3.60
12) „Juvenilia“ — de Sextil Puscariu. — — — — —	—	1.60
13) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Gent. — — — — —	—	5
14) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Secopul, — — — — —	—	1.50
15) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz — — — — —	—	1.20
16) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățător în Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, pricisne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 3 coroane.	—	—

La comanda să se mai adauge de fie-care op 10 fleri spese postale.